

Byl to Havel kdo “posvětil” útoky na Benešovy dekrety

- CZ24 News | 21. července 2021

ČESKO: Hanobení odkazu presidenta Beneše, jeho dekretů a dnes dokonce i činnosti exilové vlády v Londýně (!) se od převratu roku 1989 stalo jakýmsi sportem nepřátel republiky a obhájců sudetismu, píše v komentáři Jiří Jaroš Nickelli.

Útoky se prezentovaly nejen ze zahraničí, tradičně od tzv. landsmanů, ale i od oficiálních představitelů Německa a Rakouska.

A to v jakési snaze o revizi postupimského poválečného uspořádání Evropy a o zničení dekretálního práva v Polsku (“Bierutovy dekrety”), v ČSR (“Benešovy dekrety”) a v Jugoslávii (dekrety AVNOJ). V Polsku se to nikdy nezdařilo, stejně jako se tam nezdařila instalace tzv. německých rytířů, které Poláci nikdy opět do země právem nepustili. V Jugoslávii to souviselo s rozbitím a zničením svazové republiky na nástupnické státečky.

Česká republika od svého vzniku se stala tradičně nejslabším článkem dekretálního a pařížského práva. Proto dodnes nerestituovala válečné reparace, na které má absolutní právní nárok díky Pařížské reparační dohodě. Díky prezidentu Havlovi a jeho společníkům.

President Havel “posvětil” útoky na Beneše a dekrety svou bezprecedentní, nepravdivou, falešnou, a z českého národního hlediska antimorální omluvou tzv. sudetským Němcům, ve skutečnosti odsunutým československým Němcům.

Nahrál tím na smeč všem poválečným odpůrcům postupimských odsunů, a to jak zahraničním - dodnes to využívají němečtí předáci, jako madam Merkelová, Steinbachová nebo pan Stoiber, v Rakousku pan Zeihsel a jiní - tak i domácím.

Byli to především Havlovi páni následovníci, kteří neustále šířili pomluvy a hanobitelské pamflety na presidenta Beneše a na dekretální právo III. Benešovy republiky. Tak například to byli v zahraničí paní Sidonie Dědinová a Bernd Posselt, u nás pánové Pithart, Herman, Mandler, Doležal, Kučerové. Z nich pan Pithart proslul výrokem “Beneše není třeba nijak šetřit...” . Korunoval to pan občan kníže Schwarzenberg, vlastním slovem prohlášený “Böhmisch”, zlověstným výrokem o postmortálním poslání dr. Beneše do Haagu na válečný soud, při volbě presidenta (čímž neuspěl u většiny národa).

V poslední době se mezi ně zařadil pan Jan Urban statí “President ničitel” ...publikovanou na serveru [Hlídací pes.org/](https://hlidaci.pes.org/) 21.června 2021.

Copak to páně Urbanova filipika obsahuje? (Filipiky=útočné řeči antických odpůrců krále Filipa Makedonského...). Nalezl jsem tam zhruba deset tezí, které podle pozitivistické vědy odporují prokazatelným dějinným reáliím.

- První teze hlásá, že Beneš a společníci užívali metod teroru a násilí, jež zakrývali vyhlášením tzv. “domácí revoluce proti německému utlačiteli”.
- Druhá teze hlásá, že prý londýnská Benešova vláda chystala destrukci poválečného právního řádu republiky.
- Třetí teze vykládá, že prezident Beneš “ zakrýval své zločiny tím, že veřejnost přijala, že

dokázal ČSR zbavit Němců”.

- Čtvrtá teze praví, že prý exilová vláda pracovala již od března roku 1943 na programu “řízené (poválečné) revoluce”. Udržet pravomoci armády, zavést cenzuru, násilná etnická očista před ustavením orgánů státní moci...
- Pátá teze mluví o depeších z domácího odboje, požadujících vyhnání “Němců a Židů” (Svatá prostoto...)
- Šestá teze vykládá o provádění “etnické čistky” ve prospěch nastolení stalinských komunistů.
- Sedmá teze vyhlíží jako “čtvrtpravda”: londýnská vláda ve shodě s velmocemi (?) od roku 1943 měla mít program ,kdy měla prý Němce legálně vyvlastnit vyplacením majetku (!!).
- Osmá teze uvádí tzv. “vyčišťovací poradu” s gen. Svobodou, kdy údajně gen. Svoboda měl souhlasit s internací Němců z jazykových ostrovů v “koncentračních (?) táborech”, což byl prý s Benešovým souhlasem (?).
- Devátá teze říká, že “čs. velení” chtělo vše s odsunem dosáhnout ještě před Postupimí. Za 7 týdnů bylo “vyhnáno” 400 tisíc nevinných Němců a 1 milion byl uzavřen v táborech v “nelidských podmínkách”.
- Konečně desátá teze mluví o “šokující podpoře české veřejnosti” všech opatření vlády...

Nevíme, z jaké to rodiny pan Urban pochází, a jak byla zasažena okupací. Zato veřejnost moc dobře ví, z jak postižené rodiny je autor této stati - a hlavně kolik obětí zaplatila republika sudetským a říšským vrahům a okupantům, nazývaným dnes lumpácky korektně “německy mluvící občané”, a ne němečtí nacisté, okupanti a henleinovci! Tak to panu Urbanovi připomeneme:

Československé oběti okupace:

- 360 tisíc padlých, zavražděných a umučených Čechoslováků
- 350 tisíc vyhnaných Čechoslováků z pohraničí a vnitrozemí
- 700 tisíc otrocky nasazených Čechoslováků na práce v reichu
- 500 tisíc Čechoslováků nasazených v protektorátu
- desetitisíce vězňů (nezjištěný počet, odhad) zavražděných v pochodech smrti 1945

A nyní něco o československých Němcích:

- v letech 1933-34 čs. Němci připravovali státní převrat, pokus vrcholil odhalením organizace Volkspart se sklady zbraní na vraždy Čechoslováků
- v letech 1937-1939 čs. Němci jako Henleinovci, Ordneři, a Freikorpsové sabotovali mobilizace ČSR, vraždili Čechoslováky v pohraničí, loupili majetky, ničili strážnice a celnice, pohraniční přechody, pašovali peníze, zboží a zbraně do vnitrozemí ČSR.
- Po okupaci čs. pohraničí a vyhlášení Sudet Hitlerem

Hitler vyznamenal jeden milion stošedesát dva tisíce šest set sedmnáct sudetských Němců medailí za zločin uloupení čs. pohraničí. Každý třetí dospělý sudeťák dostal tuto medaili.

Počet ordnerů se odhaduje na jeden milion dvě stě tisíc, počet Freikorpsů na 70 tisíc.

Roku 1941 Henlein v projevu ve Vídni oznámil, že sudetští Němci museli krýt svou protičeskoslovenskou činnost dlouhý čas, ale nakonec splnili povinnost rozbít ČSR. Projev je dokumentem Norimberského soudu.

Toto jsou prostá nefalšovaná fakta, doložená historickými reáliemi, stejně jako obrovské peněžní částky placené III. říší sudetům na rozbití ČSR, což odhalil na Norimberském soudu americký žalobce Alderman.

Tato fakta definují většinovou - nikoli kolektivní - vinu sudetských Němců jako vlastizrady ČSR, jako ztrátu loajality k ČSR, jako vojenskou velezradu v případech ozbrojených složek Ordnerů a Freikorpsů.

Z celkového počtu dvou milionů 800 tisíc čs. Němců alias sudetských a karpatských Němců tudíž zradilo ČSR nejméně jeden milion 800 tisíc Němců, a dalších nejméně půl milionu jich pomáhalo odtrhnout čs. pohraničí. Filmové a fotografické záznamy vítání wehrmachtu při okupaci pohraničí to přesvědčivě dokládají, stejně jako pozorování západních novinářů.

Kdo byl obětí německého agresora, a kdo byl německým kolaborantem okupace pohraničí ČSR roku 1938 a vnitrozemí roku 1939 je naprosto jednoznačné. Konstatovali to i západní badatelé.

Celý komentář [Jaroš: Jan Urban ničitel odkazu presidenta Beneše](#)